

11 de setembre de 2005

Bon dia a tots vosaltres que heu volgut estar presents en aquest acte de celebració de la Diada de Catalunya.

Vull manifestar, en nom de la Paeria, **el meu agraïment al professor Emili Junyent** que ha tingut la gentilesa d'acceptar ser el pregoner d'aquesta Diada, complint aquesta funció de manera brillant, com era d'esperar d'un dels nostres professors d'humanitats més destacats de la Universitat de Lleida. A més de professor és també degà de la Facultat de Lletres i impulsor de la nova estratègia de la UdL per a **promoure els estudis d'humanitats** en la nostra Universitat, amb un nou disseny d'aquests ensenyaments, en una nova visió de futur que té en compte tant la realitat actual d'aquests estudis com les necessitats presents i futures del nostre país en **aquest àmbit, cabdal en la formació dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.**

L'Onze de setembre de l'any passat, en aquest mateix acte de celebració de la Diada a Lleida, vaig dir que després de 25 anys de vigència de l'Estatut que va elaborar-se a Sau, era arribada l'hora d'anar més enllà, l'hora d'un nou Estatut per a Catalunya. Ara, els nostres representants al Parlament de Catalunya ho estan fent. Es tracta, com sabeu, d'una feina complexa i difícil, per tal que es vol aconseguir el major consens que sigui possible. Crec que totes i tots els aquí presents desitgem que se'n surtin. Per això, **els animem a realitzar un darrer esforç de**

compromís en la redacció del nou Estatut, amb visió de futur, que tingui en compte la realitat política present i, per damunt d'aquesta, les aspiracions i necessitats del poble de Catalunya.

Estic convençut que **un nou Estatut és possible**. Vint-i-cinc anys de vigència i de normalitat en la seva aplicació; i, encara més, de bon ús avalen que fem una nova proposta d'autogovern. Encara més, **l'Estatut d'Autonomia de Catalunya ha servit de model al de moltes altres comunitats autònomes**. De fet, amb l'empenta donada per la voluntat catalana d'autonomia, des del mateix moment del pacte constitucional, s'ha pogut definir un nou model territorial d'estat i, s'ha pogut avançar en la direcció d'un estat federal. Per tant **no és cap utopia plantejar una Espanya federal com a culminació d'un procés, les bases del qual ja existeixen en totes les comunitats autònomes, algunes de les quals també s'han plantejat la reforma dels seus estatuts**.

Aquests vint-i-cinc anys han posat de manifest els avantatges de la cessió de competències i serveis de l'estat a les comunitats autònomes, amb una prestació més eficaç, i també més eficient, dels serveis traspassats. En efecte, **la proximitat de l'administrador dels serveis al ciutadà resulta més efectiva que la llunyania d'un administrador central**. Això, que és **vàlid** per a qualsevol tipus de servei, ho és **especialment per a les inversions en obra pública i equipaments**, com posen de manifest les aportacions de les diferents administracions públiques. Com a exemple, en el primer semestre d'enguany només una quarta part de la inversió pública ha procedit de l'administració de l'estat, mentre que els altres tres quarts

han estat aportats per ajuntaments i comunitats autònomes. I, vull remarcar-ho, **els ajuntaments pel davant de les comunitats autònomes.**

La prestació dels serveis públics per les comunitats autònomes, i pels ajuntaments, ofereixen una millor qualitat. Sens dubte, la proximitat dels usuaris als prestadors dels serveis resulta un factor determinant per assegurar-la. **Un exemple de primera actualitat és el dels serveis de salut pública.** Evidentment, la prestació d'un major nombre de serveis i de major qualitat suposa una major despesa, per tant la necessitat de majors recursos. Per això, **per mantenir el nivell de qualitat assolit i amb la finalitat d'incrementar-lo, és per al que demanem més recursos. I, com en altres casos, després de Catalunya són totes les altres comunitats autònomes que han plantejat les mateixes peticions.**

Si el finançament addicional ha de venir de noves transferències, com sembla que és el plantejament actual, i si aquests diners sortiran d'un increment de la pressió fiscal, autonòmica o estatal, és qüestió que no s'hauria plantejat de poder disposar, ja, d'un nu marc de finançament autonòmic, que donés estabilitat a les finances de la Generalitat de Catalunya, i que evités el regateig permanent que hem anat vivint any rere any. **El finançament és, doncs, la clau de volta de l'autonomia.** sense la qual el nou Estatut podria quedar coix de la seva pota més important. Com be sabem, **sense autonomia econòmica no hi ha una veritable autonomia política.** Una autonomia financera que, lògicament, no pot deixar de banda l'aplicació del principi de solidaritat amb altres comunitats autònomes, menys afavorides.

Si les administracions públiques descentralitzades i amb exercici de la seva autonomia de govern són les que millor treballen, be caldrà donar un major suport a aquelles que atenen directament a ciutadanes i ciutadans. Per això, des dels ajuntaments, i de manera destacada des de l'Ajuntament de Lleida, impulsem un major reconeixement de les administracions municipals en el nou Estatut de Catalunya, que ha demostrat ser més eficients a l'hora de realitzar aquesta tasca. Per tant, com ja he dit en repetides ocasions, **el nou Estatut ha de ser municipalista; recollint la tradició del catalanisme polític i, en conseqüència, aplicant als ajuntaments el mateix principi de descentralització i transferència de competències i finançament que la Generalitat de Catalunya reclama de l'estat.**

Per totes aquestes raons, **el nou Estatut de Catalunya és molt important per Lleida. Per a la ciutat de Lleida, i per a tots els municipis de les comarques lleidatanes.** Fins ara, la nostra voluntat d'autogovern tenia com a base la nostra llengua i el dret civil català, que són dos signes d'identitat irrenunciables. La Catalunya del futur precisa també, i la Catalunya d'avui ho reclama, poder-se construir amb **una plena autonomia en l'ordenació del nostre territori, de manera que l'acció del govern de la Generalitat pugui arribar a tots els indrets de Catalunya de la manera més efectiva,** sense barreres heretades d'ordenacions anteriors, amb la finalitat d'aconseguir els millors resultats en la seva aplicació.

Es tracta, doncs, d'una nova ordenació del territori que sigui útil per assegurar la millor qualitat en els serveis

públics per a ciutadanes i ciutadans, i una prestació universal dels mateixos que arribi a tots els pobles i ciutats de Catalunya. Per tant, **no es tracta sols d'incrementar l'autogovern per disposar de major autonomia en la presa de decisions, sinó també per poder prendre, de manera autònoma, aquelles decisions que millorin el benestar de tots els catalans, sense excepcions.**

Aconseguir-ho precisa d'una majoria política i social. Una majoria política que aspiri a ser una sola veu, per tal de poder aconseguir el nostre objectiu: el nou Estatut de Catalunya. L'Estatut que s'haurà de presentar a l'aprovació de tot el poble de Catalunya, no pot ser un Estatut de partit, perquè no seria l'Estatut de tothom. El nostre poble no ho admetria. El poble de Catalunya, i el de Lleida no és, en això, cap excepció, demana al seus representants al Parlament un Estatut que sigui útil per a que el govern de Catalunya, sigui el que sigui en cada moment, pugui donar solució als problemes que ens preocupen; en definitiva, **per a que el nou Estatut sigui una eina vàlida per trobar la solució de les qüestions que, dia a dia, hem de resoldre entre tots.**

La vostra presència en aquest acte i les moltes senyeres que lleidatanes i lleidatans han penjat de finestres i balcons són, aquest any, una prova fefaent del vostre suport a tots els nostres representants parlamentaris per a que s'esforcin en trobar **el millor Estatut, aquell que pugui donar satisfacció a les aspiracions per a Catalunya que tots nosaltres compartim.**

Us convido a celebrar amb joia aquesta Diada en harmonia i amb l'esperit cívic i constructiu que ens ha reunit. Moltes gràcies per la vostra atenció.

Àngel Ros i Domingo
Alcalde de Lleida